

[Hanne Thanning Jacobsen]

gør vi selvfølgelig, fordi landet har fået en ny regering, og fordi vi i SF har nogle forventninger om, at man kunne se lidt anderledes på spørgsmålet om at udstede en børnepasningsgaranti.

Og hvorfor har vi nu det? Det har vi, fordi vi har nærlæst, hvad de forskellige ordførere udtrykte i dag for 15 måneder siden, og vi har selvfølgelig glædet os over de ord, som den socialdemokratiske ordfører, fru Jytte Andersen, brugte, nemlig at hun så fuldstændig som SF på dette spørgsmål: at børnepasning egentlig bør være et elementært velfærdsgode. Det synes vi også det bør være, og derfor har vi taget forslaget frem igen.

Vi har ikke fået gjort noget i 15 måneder på trods af samtlige ordføreres velvilje sidste gang og på trods af den velvilje, jeg kan konstatere igen i dag med hensyn til, at venteliste-problemet er så stort og så alvorligt, at vi må have gjort noget ved det. Vi har ikke fået gjort noget ved det i de 15 måneder. Det er korrekt, at man i kommunerne, som har det egentlige ansvar for dette her, har arbejdet med sagen. Det er også korrekt, at der har været en forøgelse af tilbudene, men jeg må konstatere, at langt hovedparten af dem ligger i skolefritidsordningerne, altså for de over 6-årige, og det er i virkeligheden de 0-6-årige, som er det store problem.

Jeg vil sige tak for de bemærkninger, der er faldet, og kort give et par kommentarer.

Ministeren siger, at regeringen ikke mener, Folketinget skal gå ind og give en pasningsgaranti. Ministeren fremhæver decentraliseringen, og det er lidt pudsigt at høre ministeren sige det på baggrund af den socialdemokratiske ordførers tale for 15 måneder siden, hvor den forhenværende socialminister kom med nøjagtig den samme – jeg var lige ved at sige sang – tale om decentralisering og decentraliseringens lyksaligheder.

Jeg har nærlæst regeringsgrundlaget »En ny start«, og deri står, at regeringen inden for en overskuelig fremtid vil gøre noget ved dette problem. Det kan efter min mening ikke ske hurtigt nok, at vi får givet børnefamilierne bedre vilkår, og et af områderne er at kunne give de dagtilbud, som forældre brændende ønsker sig for at kunne udfylde deres plads på arbejdsmarkedet.

Det er rigtigt, som både ministeren og flere af ordførerne har fremhævet, at det er vigtigt, at vi er i gang med at prøve at lave nogle bedre orlovsordninger. Det er også rigtigt, at vi har prøvet at forbedre aktiveringsaftalen. Det er alt sammen udmærket, men det fjerner ikke en venteliste, som – alt efter, hvem vi lytter til – rummer et antal på 40.000, 50.000 eller 60.000 børn.

Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren fremhæver, at dette er et vægtigt spørgsmål i de pågående økonomiske forhandlinger med kommunerne, og jeg vil ønske meget, at ministeren også på baggrund af denne debat husker at få sat spørgsmålet så højt på dagsordenen, at der bliver gjort noget ved det. Som det fremgår af vores forslag, mener vi – på trods af udtryk fra, jeg tror, det var fru Else Winther Andersen om, at det er en meget centralistisk holdning at ville give statslige penge til dette her – at det er helt nødvendigt, at det bliver gjort, for ellers får vi ikke has på de ventelister, som bevæger sig i en stadig stigende kurve opad på trods af det, der er gjort indtil nu.

Jeg må sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Jan Petersen, at jeg ligesom fru Bente Juncker undrede mig såre over indledningen. Det gør jeg én gang til på baggrund af, at jeg af den forrige socialdemokratiske ordførers tale for 15 måneder siden kan se, at Socialdemokratiet på daværende tidspunkt virkelig syntes, at kommunerne skulle – som det blev udtrykt – have et par tommeskruer på, og at det er en rigtig tankegang at få lempet på lånelofterne og skaffet bedre lånemuligheder. Det håber jeg ministeren nu tager med i de kommunale forhandlinger.

Jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i et af de kodeord, som gik igen i hr. Jan Petersens tale, nemlig ordet kvalitet. Både fru Pia Christmas-Møller og fru Else Winther Andersen fremhæver meget den række af andre ordninger, som er sat i gang i de senere år, men vi i SF lægger – ligesom jeg kan forstå Socialdemokratiet heldigvis fortsat gør – afgørende vægt på, at uanset hvordan viften af pasningstilbud kommer til at se ud, er ordet kvalitet afgørende for både Socialdemokratiet og SF, og det glæder jeg mig i hvert fald over at man har fastholdt.

Hr. Jan Petersen sluttede med en lidt ironisk bemærkning om, at jeg kunne spørge i Køben-